

בע"א (נצרת) 44997-09-14 - נרמין מאיר מרואת נ' עיריית נצרת עילית

בע"א (נצרת) 44997-09-14 - נרמין מאיר מרואת נ' עיריית נצרת עיליתשלום נצרת
בע"א (נצרת) 44997-09-14

נרמין מאיר מרואת

באמצעות בכ"עו"ד איהאב מרואת

נגד

עיריית נצרת עילית

בית משפט השלום בנצרת

[14.04.2015]

כב' השופטת דלית שרון-גרין

החלטה

מהלך האירועים

ביום 18.9.14 הגישה המבקשת בקשה שכותרתה "בקשה לביטול דו"ח חניה", אליה צרפה שני דוחות בגין עבירות חניה בשטחה של המשיבה. האחד, דוח מספר 19131606 מיום 7.5.09 והשני, דוח מספר 19609205 מיום 12.7.09 (להלן: "הדוח הראשון" ו"הדוח השני" בהתאמה; וכן: "שני הדוחות"). על אף כותרתה של הבקשה, במהותה מדובר בבקשה למתן ארכה להגשת בקשה להשפט בגין שני הדוחות, בה מתבקש ביטול פסקי הדין החלוטים בגינם ולאחר מכן ביטול הדוחות מטעמי התיישנות.

לאחר שלא צורפה תגובת המשיבה ביום 23.11.14 נמחקה הבקשה. נוכח בקשת המבקשת מיום 9.2.15 לביטול החלטת המחיקה ניתנה החלטה, לפיה לאחר שתצורף תגובת המשיבה לשתי הבקשות, הבקשה תדון לגופה. ביום 4.3.15 הגיעה בקשה נוספת למתן החלטה בהעדר תגובת המשיבה לאחר שנשלחה אליה הבקשה. ואולם, אישור המסירה הגיע במצב לא קריא ועל כן, מזכירות בית המשפט העבירה את הבקשות למשיבה, אשר הגישה את תגובתה בהתאם להחלטה ביום 23.3.15. כמו כן, עיכבתי את הליכי הגביה עד למתן החלטה בבקשה.

טיעוני הצדדים

בבקשתה טענה המבקשת כי היא מתגוררת בבית הוריה בנצרת והרכב, שבו בוצעו העבירות, "רשום דקלרטיבית" על שמה ונמצא בחזקתו של אחיה, בבעלותו ובשימושו והלה מתגורר במקום אחר. זמן קצר לפני הגשת הבקשה הגיעו את ביתה מעקלים בליווי משטרה מטעם המשיבה, אשר חייבו אותה לשלם סך של 1488.32 ₪ בגין הדוח הדוחות, כפי שמפורט בטבלת הדוחות שצרפה לבקשה. מיד עם צאתם ביטלה את השיקים שמסרה להם והגישה תלונה למבקר המדינה על התנהלותה של המשיבה, המתנהלת בצורה לא מכובדת ושאינה חוקית, אך טרם ניתנה בה החלטה.

עוד הוסיפה המבקשת כי העבירות מושא שני הדוחות לא בוצעו על ידה וכאמור הרכב לא בחזקתה. נוסף על כך לא קיבלה כל הודעה על אודות שני הדוחות.

המבקשת התייחסה למסגרת הנורמטיבית, ובקשה לבטל את פסקי הדין החלוטים, לקבוע כי הדוחות התיישנו ולהורות על ביטול הליכי הגביה הננקטים נגדה בגין שני הדוחות תוך חיוב המשיבה בהוצאות.

את בקשתה תמכה המבקשת בתצהיר חתום כדין וצרפה העתק מדרישה התשלום שקיבלה.

בפתח תגובתה ביקשה המשיבה להותיר על כנה את החלטת בית המשפט מיום 23.11.14, המורה על מחיקת הבקשה בשל השיהוי בהמצאת הבקשה למשיבה, בהינתן כי המבקשת אינה יכולה להסיר מעצמה אחריות ולהטילה על בא כוחה דאז.

לגופו של עניין, הדוח הראשון הוצמד לשמשת הרכב בעת ביצוע העבירה. משלא נקטה המבקשת באחת הדרכים הקבועות בחוק, נשלחה לכתובתה הרשומה של המבקשת הודעת קנס חדשה ביום 26.10.09, שעפ"י אישור דואר ישראל, נמסרה ליעדה 3 ימים מאוחר יותר. על כן מתקיימת חזקת המסירה בגין הדוח הראשון. המבקשת בחרה, מסיבות השמורות עימה, שלא לנקוט באחת הדרכים הקבועות בחוק. משהפך הקנס לפסק דין חלוט, שלחה המשיבה ביום 23.2.10 הודעת דרישה בדואר רגיל וביום 25.4.10 נשלחה הודעת דרישה נוספת באמצעות דואר רשום המתריעה על הכוונה לנקוט בהליכי גביה, אשר עפ"י רישומי המשיבה, נמסר לנציג המבקשת.

הדוח השני אף הוא הוצמד על ידי הפקח לשמשת הרכב. בהעדר פעולה כלשהי מצד המבקשת, שלחה המשיבה באמצעות דואר רשום ביום 4.1.10 הודעת קנס חדשה לכתובתה הרשומה של המבקשת, אשר עפ"י אישור דואר ישראל, נמסרה ליעדה למחרת היום. מן האמור לעיל עולה כי אף באשר לדוח השני חלה חזקת המסירה. אף בנקודת זמן זו, המבקשת לא נקטה באחת הדרכים הקבועים בחוק. משהפך הקנס לפסק דין חלוט שלחה המשיבה הודעת דרישה בדואר רגיל ביום 21.4.10 וביום 11.7.10 נשלחה למבקשת באמצעות דואר רשום הודעת דרישה נוספת המתריעה על הכוונה לפתוח בהליכי גביה, אשר נמסרה לה.

באשר לשני הדוחות, במשך השנים נשלחו הודעות נוספות. אסמכתאות על משלוח ההודעות ועל מסירתן למבקשת צורפו לבקשה כמו גם העתקים משני הדוחות עצמם. מן האמור לעיל נשמטת הטענה בדבר התיישנותם של שני הדוחות.

זאת ועוד, טיעוני המבקשת באשר לחוקיות הליכי הגביה אינם בסמכותו העניינית של בית המשפט זה ועל כן דינם להדחות על הסף. לעניין אחיה של המבקשת, הרי שניתנה לה הזדמנות להגיש בקשה להסבת שני הדוחות במועד הקבוע בחוק ומשלא עשתה כן, אין לה להלין אלא על עצמה. הבקשה הוגשה בשיהוי ניכר ללא הסבר לשיהוי זה. למבקשת דוחות נוספים במצב דומה לדוחות מושא בקשה זו, כך שנראה כי רק בשל הליכי הגביה שננקטו נגדה לאחרונה הגישה את הבקשה בניסיון לבטל את פסקי הדין החלוטים והעבירות המיוחסות לה.

ב"כ המשיבה התייחס למסגרת הנורמטיבית ולהליכי הגביה שננקטו בהתאם לסמכותה של המשיבה בחוק. המבקשת ידעה היטב על אודות שני הדוחות כבר בשנת 2009 אך מסיבותיה שלה הגישה בקשה זו בשיהוי רב לא מוסבר ובחוסר תום לב בוטה רק בשל הליכי העיקול שננקטו נגדה. על כן, יש לדחות את הבקשה ולחייב את המבקשת בהוצאות דיון והכרעה.

אני מבטלת את החלטתי ביחס למחיקת הבקשה, ואדון בה לגופה. המשיבה הניחה לפניי תשתית עובדתית, לפיה נשלחה לכתובתה הרשומה של המבקשת הודעת קנס חדשה בגין שני הדוחות תוך שנה מיום ביצוע כל אחת משתי העבירות, שהודעות שנמסרו ליעדן. המבקשת, מצידה, לא נתנה הסבר כלשהו לאי קבלת הודעות הקנס ועל כן, לא הצליחה להרים את הנטל ולסתור את "חזקת המסירה".

במצב דברים זה, המבקשת מוחזקת כמי שידעה על אודות שני הדוחות, כך שנשמט הבסיס מתחת לטענתה בדבר התיישנות של העבירות, ואני דוחה את הטענה. כפי שנקבע זה מכבר בפסיקה, עת קיבלה לידיה את הודעת הקנס, נפתחו בפני המבקשת מספר דרכי פעולה בהתאם לחוק, ובכללן האפשרות להגשת בקשה להסבת הדוח על שם הנוהג ברכב בעת ביצוע העבירות. אולם, מסיבותיה שלה בחרה שלא לפעול כלל.

טענת ההגנה, לפיה לא ביצעה את העבירות הרשומות בשני הדוחות, דינה להדחות. אינני יכולה לקבל את טיעונה באשר לבעלותה הדקלרטיבית בלבד על הרכב. בעלות על רכב נקבעת עפ"י הרישום הרשמי, ומכוח חזקת הבעלות, עבירות המבוצעות ברכב נזקפות לחובת בעליו, אלא אם עמד בתנאי החוק והוכיח כי לא הוא נהג ברכב בעת ביצוע העבירה.

כאמור, המבקשת לא ניצלה את האפשרות להגשת בקשת הסבה. בנוסף, לא מצאתי הסבר מניח את הדעת לכך שהמבקשת ישבה בחיבוק ידיים במשך כחמש שנים מעת קבלת הודעות הקנס. על כן, בקשה זו מוגשת בשיהוי רב ללא מתן הסבר כלשהו לשיהוי זה.

במשך שנים אלה צברו הקנסות בגין הדוחות ריביות פיגורים כמו גם הוצאות בגין פעולות גביה שננקטו בגינם. ברי כי הוספת חיובים זו מקורה במחדלה של המבקשת לפעול להסדרת חובותיה תוך התעלמותה מעצם קיומם במשך זמן רב ועל כן, בצדק מצורפים הם לקרנות החוב ומושתים על המבקשת. מן האמור לעיל, לא מצאתי בנימוקי הבקשה עילה לביטול פסק הדין ולמתן ארכה להגשת בקשה להשפט בגין שני הדוחות ולא שוכנעתי כי אי קבלת הבקשה תגרום למבקשת עיוות דין.

אשר על כן, אני דוחה את הבקשה על כל חלקיה. לא ראיתי להטיל הוצאות.

המזכירות תעביר ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה ניסן תשע"ה, 14 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.